

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

Apsveikums seminārā Latvijā rezidējošiem ārzemju diplomātiem par Latvijas neseno un sarežģīto pagātņi

Godātie semināra organizētāji, dalībnieki un atbalstītāji!

Cilvēces un Latvijas vēstures tumšākās lappuses saistās ar kariem, kuros gājuši bojā desmitiem miljonu cilvēku. Otrais pasaules karš kļuva par 20. gadsimta lielāko traģēdiju, kad vardarbīgi tika mainītas valstu robežas un mērķtiecīgi iznīcinātas veselas tautas. Latvija, divu totalitāru režīmu vienošanās rezultātā, zaudēja savu valstisko neatkarību un, necilvēcīgu represiju rezultātā, lielu daļu savu iedzīvotāju. Kara cirstās brūces atgādina par sevi ik uz soļa, mēs turpinām tās dziedēt vēl šobaltdien. Ik gadu, 8. maijā - Nacisma sagrauves un II Pasaules kara beigu atceres dienas pasākumā ar klusuma brīdi tiek godināti visi, kas gāja bojā nežēlīgo nacisma un padomju ideoloģiju dēļ.

Šodien es vēlos teikt vislielāko paldies organizācijas „Daugavas Vanagi” centrālajai valdei, Kara muzejam un visiem, visiem, kas gadu desmitu gaitā ir nenogurstoši pētījuši, skaidrojuši un turpina skaidrot Latvijas vēstures smagākās un traģiskākās lappuses. Tikai patiesos un pierādāmos faktos var rast īstenību par mūsu tautas likteni, lai nepieļautu spekulācijas un melus līdz pat sagrozītiem vispārinājumiem. Īpaši nozīmīgi tas ir šobrīd, kad, tuvojoties 16. martam, no jauna uzvirto politiskas kaislības, kurām nav un nevar būt nekā kopīga ar šī datuma patieso jēgu.

Kopš 1998. gada, kad tika izveidota Valsts prezidenta Vēsturnieku komisija, ir veikti un publicēti plaši pētījumi, kas pārlicinoši parāda Latvijas iedzīvotāju likteni Otrajā pasaules karā. Šodien ir pietiekami skaidrs, kas ir atbildīgs par veiktajiem noziegumiem Latvijā, kurus mēs varam uzskatīt par kara noziedzniekiem un kuri Latvijas iedzīvotāji kļuva par kara upuriem.

Latvija ir konsekventi nosodījusi abu totalitāro režīmu pastrādātos kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci, godina totalitāro režīmu upuru piemiņu un ir pievērsusies totalitāro režīmu noziegumu apzināšanai mūsu valsts teritorijā.

Skatoties nākotnē, gribu cerēt, ka Latvijas sabiedrība reiz varēs pieņemt vienu piemiņas dienu visiem 20. gadsimtā kritušajiem Latvijas karavīriem, bet šodien būtu netaisnīgi ierobežot to bijušo karavīru izvēli, kuri, likteņa spiesti, pārdzīvoja kara šausmas un šajā datumā vēlas vien pieminēt savus kritušos biedrus un brāļus.

Patiesā cieņā,

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized initial 'A' followed by the name 'Bērziņš'.

Andris Bērziņš

Rīgā 2015.gada 13.martā